

1) Valg af 5 Medlemmer til et Udvalg angaaende:

Forslag til Lov om en Kreditforening af Kommuner i Danmark.

2) Første Behandling af:

Forslag til Lov om en forandret Valgret og Valgbarhed til „de Fattiges Kasse“s Bestyrelse.

3) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Kvindens Valgbarhed til Stolekommissioner.

Mødet hævet Kl. 3. 40'.

Ser og tyvende Møde.

Onsdagen den 11te Januar 1888 Kl. 1 1/2.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Fra Folkethingets Formand har jeg erholdt oversendt Forslag til Lov om Forandring i Lov indeholdende Bestemmelser angaaende Forvaltningen af Umyndiges Midler af 26de Mai 1868 §§ 4 og 6, m. m., med Anmodning om Forslagets Forelæggelse her. Forelæggelsen sker herved, og Exemplarer af Lovforslaget ville blive omdelede.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 5 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om en Kreditforening af Kommuner i Danmark.

Der afgaves 51 Stemmesedler, som alle vare udfyldte og gyldige.

Valgte bleve Breinholt, Hauerslev, Suel, P. Pedersen og Tvede, hver med 51 Stemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om en forandret Valgret og Valgbarhed til „de Fattiges Kasse“s Bestyrelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2887—88).

Sagenfattes under Forhandling.

Blug: Det Foredrag, som den anden Landssthingsmand for ellefte Kredts (Schroder) holdt ved Sagens Indbringelse, berørte mig i flere Punkter ret sympatetisk, og der er adskillige Ting, hvori jeg kan være enig med ham. Men Foredraget forekommer mig dog at skjule enkelte bethdelige indre Modsigelser. Den ærede Forslagsstiller beklagede for det Første, at man havde saa liden Oplysning om „de Fattiges Kasses“ Stilling, og vilde anse det for meget ønskeligt, om der kunde foretages en statistisk Undersøgelse i saa Henseende. Deri kunde jeg for saa vidt være enig med ham, skjøndt jeg nok synes, det vilde være en temmelig ringe Ting at gjøre til Gjenstand for en egentlig statistisk Undersøgelse. Heller ikke tror jeg, at en saadan Undersøgelse vilde bringe noget stort Udbytte; thi som man ser af det Følgende, maa den ærede Forslagsstiller dog selv tilstaa, at de frivillige Bidrag have været meget smaa, og at de Fattiges Kasse i det Hele har havt en rent forvindende Betydning, hvor den ikke fra Kommunernes Side har faaet større Tilskud. Jeg veed meget vel, at disse Tilskud ikke ere givne, uden at Amtsraadenes Samtykke dertil er indhentet; men jeg tvivler dog om, at det i de fleste Tilfælde har været rigtigt at blande den private Velgjørenhed, som jo de Fattiges Kasse nærmest henhører til, med den offentlige. Jeg tror, at Velgjørenhed i det Hele taget er Individernes Sag og ikke Samfundets. Kun de Individer, der baade have Hjertelag eller Menneketjærlighed og kristeligt Sindelag dertil, ere stiftede til at udøve Velgjørenhed paa den rette Maade, de ere mindre udsatte for idelig at tage feil af de Trængende, dem, der bør understøttes, fordi de gjerne ville ernære sig selv, men som ved Sygdom eller af anden tilladelig Grund ere komne i Nød, og dem, der ikke fortjene at hjælpes. Ja ganske vist kan der tænkes Tilfælde, hvori ogsaa Staten kan og bør gribe ind, nemlig hvor store Ulykker ramme hele Egne eller hele Befolkninger, saa at de Private umulig kunne overkomme at afhjælpe